

Socialministeren (Strøm): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg og lov om folkeforsikring (vedrørende plejehjem for kronisk syge og rentemodtagere optaget i alderdomshjem og plejehjem).

Efter forsorgslovens § 39 kan amterne oprette plejestiftelser for kronisk syge, og efter lovens § 73 fordeles den del af udgifterne, der ikke dækkes af refusionstaksten, på amtsråds kredsen og de i forbindelse med denne stående købstæder efter befolkningstal. Denne regel tager ikke tilstrækkeligt hensyn til, i hvilket omfang den enkelte kommune benytter plejestiftelsen, og kan derfor medføre en begunstigelse navnlig af den kommune, hvori plejestiftelsen er beliggende. Det har derfor voldt vanskeligheder at få etableret det samarbejde mellem kommunerne, som reglerne forudsætter, hvorfor der kun i ringe omfang er blevet oprettet sådanne plejestiftelser.

For nærmere at undersøge dette spørgsmål og andre problemer omkring plejestiftelser for kronisk syge nedsattes i 1949 et udvalg, der nu har afgivet betænkning. I overensstemmelse med udvalgets forslag går det foreliggende lovforslag ud på, at forsorgslovens § 73 ændres således, at fordelingen af underskuddet ved driften af et offentligt plejehjem sker i forhold til indlæggelsesdage. Samtidig foreslås det, at der udover den takst, der kan anmeldes til refusion i henhold til folkeforsikringsloven, ydes et tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond. Hvad dette tilskuds beregning angår, skal jeg henvise til lovforslaget og bemærkningerne hertil, idet jeg dog vil fremhæve, at man har sigtet på at opnå en ordening, hvorved udgiften ved plejehjem for kronisk syge fordeles med ca. halvdelen til henholdsvis staten og kommunerne. Ved lovforslagets udarbejdelse i ministeriet er man ud fra dette hovedsynspunkt nået til en noget anden grænse for tilskuddet fra den fælleskommunale udligningsfond end den af udvalget foreslåede.

Lovforslaget går endvidere ud på at ændre forsorgslovens § 39 således, at der gives mere smidige bestemmelser om oprettelse af plejehjem for kronisk syge, bl. a. derved, at købstæderne selvstændigt kan oprette

plejehjem, ligesom der åbnes mulighed for et samarbejde med private plejehjem.

Ændringen af folkeforsikringsloven går ud på at indføre tilsvarende regler i tilfælde af rentemodtageres optagelse på plejehjem som dem, der nu er gældende ved aldersrentemodtageres optagelse på alderdomshjem.

Det er min opfattelse, at man med gennemførelsen af de her foreslåede ændringer vil have fjernet de hindringer, som refusionsreglerne hidtil har skabt, og derved nu gør det muligt for kommunerne at tilrettelægge denne del af den offentlige forsorg på passende måde.

Idet jeg iøvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne dertil, skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til folketingsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1952 vedtagne konvention om minimumsnormer for social tryghed.

Denne konvention kan ratificeres af medlemslande, hvis lovgivning på mindst tre af ni centrale områder indenfor den sociale tryghed opfylder konventionens mindstekrav. Mindst eet af disse områder skal være enten arbejdsløshedsunderstøttelse, aldersrente, erstatning for tilskadekomst under arbejdet, invaliderente eller efterladteerstatning. Da den danske lovgivning opfylder konventionens krav med hensyn til læge- og hospitalsbehandling, arbejdsløshedsunderstøttelse, aldersrente og invaliderente, er betingelserne for Danmarks ratifikation af konventionen tilstede, således at den danske regering ved ratifikationen meddeler Det internationale Arbejdsbureau, at Danmark gennemfører konventionen for disse afsnits vedkommende.

Ved at gennemføre disse afsnit af konventionen forpligter Danmark sig til at opretholde en lovgivning i overensstemmelse med konventionens mindstekrav på disse områder. Dette betyder, dels at en personkreds af en vis størrelse skal være berettiget til de pågældende ydelser, dels at periodiske ydelser skal være af en vis størrelse beregnet som en vis procentdel af en voksen